

1934

1994

60 jaar jong

INHOUDSOPGAVE

COLOFON RRB 60 JAAR JONG

REDACTIE JUBILEUMBOEKJE:

Frank Pollaerts
Silvia Waajen
Henk Swagten
Elly Forschelen
Jolanda Hermus

POSTADRES RRB:

Postbus 1125
6040 KC Roermond
Bankrek. nr. RRB 14.41.86.772

FOTO'S RRB:

R. v.d. Belt
E. v.d. Hoeven
en vele anderen

FOTO OMSLAG:

Gerard Boersen

ONTWERP JUBILEUMLOGO:

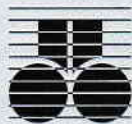
Paul Janissen

UITGEVER:

MEDIA-SERVICE

Mediaservice
Zwartbroekstraat 3
6041 JL Roermond
Tel. 04750 - 19239
Fax 04750 - 19239

DRUKKERIJ:

Drukkerij Beijnsberger BV
Dorpstraat 29-31
6093 EA Heythuysen
Tel. 04749 - 1919
Fax 04749 - 4422

pagina

ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE 1934-1994, de burgemeester	3
60 JAAR ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE, H. F. Boersma, voorzitter KNBRD	3
60 JAAR ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE, W. Carelse, voorzitter RRB	5
OPRICHTINGSVERGADERING	5
RRB, verslag van de secretaris penningmeester, B.Canoy, 4 juli 1934	
JAN LAUGS	7
ZWEMMEN EN REDDEN TEGELIJK, een hele klus	9
INSTRUCTEUR VROEGER OF NU: Het blijft boeien	11
EHBO, onmisbaar bij de RRB	11
ERE LID VAN DE R.R.B. THEO EVERS. Trainen is meegaan, werken wordt beloond.	12
WEDSTRIJD PLOEG TOEN, Gouden tijden.	15
WEDSTRIJD PLOEG NU, Werken aan succes	19
EHAD-PLOEG, hulpverlening in wedstrijdvorm	19
IN GESPREK MET ARMANDO WILLEMS.	21
Tweevoudig Nederlands kampioen leiders EHAD	
DE WATERWACHT. Natte kleren, koude voeten: niet alleen varen	23
IN GESPREK MET HARRY BECKERS, De Pa van de Waterwacht	25
INZET WATERWACHT TIJDENS WATERSNOODRAMP	27
Goede samenwerking met de brandweer	
HET VERENIGINGSGEVOEL: Meer dan zwemmen alleen	28
ZOMERKAMPEN RRB. Altijd een groot succes	29
ZOMERKAMP. Terugblik 1993	31
BRIGADELIED VAN DE ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE	32
ACTIVITEITEN IN HET JUBILEUMJAAR	32

• Het huidige RRB bestuur

ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE 1934-1994

GEMEENTE ROERMOND

Het heuglijke feit dat de Roermondse Reddingsbrigade dit jaar haar diamanten jubileum viert, is terecht de nodige aandacht waard. Opgericht in de moeilijke voor-oorlogse periode, heeft de vereniging in de loop der jaren veel ups en downs beleefd. Geleidelijk aan is echter door velerlei inzet en doorzettingsvermogen een bloeiende vereniging tot stand gekomen, die zich steeds meer een vaste plaats in de Roermondse gemeenschap heeft verworven. En tegelijkertijd een unieke vereniging omdat hier een zinvolle vrijetijdsbesteding hand in hand gaat met de zorg voor de mens in nood.

Met voldoening kunnen bestuur en leden van nu terugzien op het pionierswerk in de beginjaren: van instructie met eenvoudige middelen naar een professionele bewaking van het Maasplassengebied tussen Roermond en Linne. Ook sportieve successen bleven niet uit: nog dit jaar behaalde

de EHAD-ploeg in Uden de Nederlandse titel.

Nog vers in mijn geheugen ligt de enorme inzet van R.R.B. -leden tijdens de watersnood van december 1993. Velen waren continu actief met de evacuatie van mens en dier. Die getoonde solidariteit met de mens in nood was hartverwarmend! De aanstaande jubileumactiviteiten kennen zowel sportieve als ontspannende elementen: hoogtepunt vormt het laatste mei-weekend met de algemene jaarvergadering, een treffen van leden, oud-leden, een receptie en een feestavond.

Namens het stadsbestuur van Roermond mijn welgemeende gelukwensen aan de gehele R.R.B.-gemeenschap! Ik hoop dat dit jubileumjaar een goede aanzet vormt voor een verdere succesvolle toekomst.

Roermond, maart 1994

De burgemeester van Roermond
drs. H. J. Kaiser.

60 JAAR ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE

De vereniging stelt zich ten doel de zwernkunst in het algemeen, doch in het bijzonder het redden van **drinkelingen** te bevorderen.

Dit is artikel 2 uit het bijvoegsel van de Nederlandse Staatscourant van maandag 27 december 1971, nr. 251. Het betreft hier de koninklijke goedkeuring op 5 november 1971 op de statuten van de nu 60-jarige Roermondse Reddingsbrigade.

Is dit een verschrijving of een "sarcastische" grap van de opsteller van dit document? Verdrinken er in het Roermondse drenkelingen door drank? Klopt het dus dat er in een bepaald jaargetijde in Roermond nog wel eens stevig en diep in het glaasje wordt gekeken?
ONGETWIJFELD.
Dan is het goed dat er een Waterwacht is

en er vele leden van de Roermondse Reddingsbrigade zijn die zich het zwernmend- en varend redden hebben eigen gemaakt.

In die vele, vele jaren hebben verschillende vooraanstaande leden van Roermond ook het bondswerk een enthousiast en warm hart toegedragen. Liever noem ik geen namen, maar om die van de familie Beckers kom ik als bondsvoorzitter niet heen. Mevrouw Beckers was jaren achtereen een toegewijd REC-administratrice en organisator van honderden examens. Haar man liet vaak van zich horen in de Algemene Ledenvergaderingen en in vele bondscommissies. Daarnaast maakte de Bond ook vele seizoenen dankbaar gebruik van de diensten van Theo Evers, als bondstrainer.

Dat de landelijke organisatie zich hiervan terdege bewust was kwam ondermeer tot

uiting in de plaatsing van een Zomerpostzegel-boot; het snelle brandings-type dat ook uitstekend geschikt was om in Roermond dienst te doen. (1977)

Als voorzitter destijds bestuurscommissaris sta mij nog goed de wedstrijden om de Europabokaal voor de geest. Een prima georganiseerde internationale wedstrijd waar veel belangstelling voor was, van binnen het Roermondse maar zeker ook extern.

Leden en bestuur van de Roermondse Reddingsbrigade, ik feliciteer U van harte met deze mijlpaal en spreek op deze plaats de wens uit dat de uitstekende samenwerking nog jarenlang gecontinueerd wordt en wens ik U een meer dan goed jubileumjaar toe.

Harry F. Boersma, voorzitter KNBRD

60 JAAR ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE, EEN MIJLPAAL!

Een mijlpaal om trots op te zijn. Ons motto voor dit jubileumjaar luidt: "De Roermondse Reddings Brigade 60 jaar jong", om daarmee de vitaliteit van de RRB tot uitdrukking te brengen.

In dit voorwoord wil ik niet te diep ingaan op de kleurrijke geschiedenis van de RRB aangezien hieraan zondermeer veel aandacht wordt besteed in dit jubileumboek. Wel wil ik de nadruk leggen op de uitgangspunten van het zwemmend- en varend redden, namelijk het voorkomen van verdrinking en ongelukken in, op en rond het water in het algemeen. In het bijzonder het Midden-Limburgse rivieren- en plessengebied. De betekenis van de uitgangspunten neemt toe als gevolg van de intensivering van het toerisme, de recreatie en de toenemende vrije tijd. De RRB benadrukt het doel en de vrijwillig opgenomen taken vanuit humanitair en sportief oogpunt. Door sport(-zwemmen) te koppelen

aan verscheidene opleidingen zoals: zwemmen- en varend redden, survival, EHBO en EHaD, en dit in teamverband te beoefenen, beoogt de RRB haar doel te realiseren.

Voorts worden de verkregen vaardigheden in de praktijk gebracht -denk in dit verband vooral aan de Waterwacht- en kunnen deze verder in wedstrijdverband op nationaal en internationaal niveau getoetst worden. Naast persoonlijke inzet hecht de RRB veel waarde aan teamwork.

Om ons hoofddoel -de bestrijding van de dood door verdrinking in de breedste zin- onder alle lagen van de bevolking te verspreiden, is reeds bij de oprichting van de RRB uitgegaan van een minimale contributie.

De RRB heeft gelukkig een hecht kader van keihard werkende goed opgeleide vrijwilligers die de opleiding, de training voor wedstrijden, de bewaking en het ontspanningselement met beperkte middelen, doch vol overgave, verzorgen. Mede door deze vrij-

willige inzet van velen, de organisatie van acties en karweitjes en last but not least de directe en indirecte steun van de vele vrienden van de RRB zijn wij in staat onze doelstellingen ten uitvoer te brengen. Het nieuwe zwembad geeft ons voldoende accommodatie voor praktische- en theoretische opleidingen, maar er blijven altijd wensen over.

Een van onze wensen is een beademingsop voor de EHBO en EHaD opleidingen en trainingen zodat alle leden, van jong tot oud, hiervan gebruik kunnen maken. De RRB hoopt deze wens tijdens dit jubileum in vervulling te zien gaan.

Als voorzitter ben ik apetrots op de RRB. Bedankt allemaal voor jullie inzet en laat ons op deze weg voortgaan.

Wim Carelse
Voorzitter RRB

OPRICHTINGSVERGADERING RRB

verslag van de secretaris penningmeester, B.Canoy, 4 juli 1934.

Gedurende het zwemseizoen 1933 was reeds bij enkele zwementhousiasten het idee ontstaan om in verenigingsverband zich te oefenen in het reddend zwemmen. Toen in Sept. 1933 de R.Z. werd opgericht, waren wij ook van mening en van plan als onderafdeling een Reddings Brigade op te richten. Later bleek dat dit niet mogelijk was. Begin Mei 1934 kwamen er, in hoofdzaak door toedoen van dhr. A. Raijmann, waarnemend consul voor Limburg, en dhr. S. Le Haen, vastere plannen en er werd op Vrijdag, 25 Mei 1934 in Hotel Kissels overgegaan tot een definitieve oprichting van der Reddings-Brigade.

Notulen oprichtingsvergadering dd 25 Mei 1934 (Hotel Kissels 8.30 u n.m.)

Omstreeks kwart voor negen opent de wd consul voor Limburg, Dhr. A. Raijmann de bijna voltallige vergadering om te komen tot oprichting eener Reddingsbrigade. Van een 14 tal personen was bericht van verhindering sympathiebetuiging ingekomen o.a. van het College van Burg. en Weth. dezer gemeente. Dhr. Raijmann heet alle aanwezigen hartelijk welkom en memoreert in 't kort de kranige redding verricht door Jacquie Schreurs (12 jaar). Daar het zwemmen de laatste jaren te Roermond en

omgeving enorm is toegenomen en het vele water in en nabij de stad, zullen er ook grotere gevaren voor verdrinking bestaan, zoodat een brigade niet alleen gewenscht maar noodzakelijk zal zijn. Spr. heeft reeds jaren naar een Brigade gestreefd en hoopt

thans met hulp van de aanwezigen zijn doel te zien verwezenlijken. Verder heeft hij reeds moeite gedaan en de toezegging ontvangen om binnenkort te Roermond een propaganda-avond te houden door dhr. Meyerink, hoofdconsul voor

• Tonnenbad Rode Brug Roermond. Het eerste "zwembad".

Steunt de Roermondsche Reddings Brigade

R. R. B.

door lid of donateur te worden.

Contributie: Asp. werkende leden beneden 16 j.	f 0.75 p. jaar
Werkende leden boven 16 jaar	f 1.25 p. jaar
Ondersteunende leden minstens	f 1.— p. jaar
Donateur minstens	f 2.50 p. jaar
	f 25.— ineens

de propaganda. Nadat nog het een en ander door spr. naar voren is gebracht, is men overgegaan tot een definitieve oprichting. Er wordt een voorloopig bestuur gekozen, waarin op voordracht zitting nemen de heeren S. Le Haen, J. La Fleur, H. Linssen, H. Lemmens jr. en B. Canoy. De bestuursfuncties worden onderling met goedkeuring van de vergadering als volgt verdeeld. S. Le Haen, voorzitter, B. Canoy, secretaris-penningmeester, de overige personen leden.

Daarmee dankte de nieuw gekozen voorzitter dhr. A. Raijmann voor de vele moeite om tot deze oprichting te komen en wees er verder op dat men de zwemclub (R.Z.) zooveel mogelijk wil steunen en in 't geheel niet vijandig er tegenover staat, zooals reeds gevreesd werd. Want uit de leden van de R.Z. zal men toch in hoofdzaak de redders moeten recruteren. Aan 't slot van deze vergadering brengt dhr. A. Raijmann nog enkele woorden van hulde tot dhr. L. Hofman, de groote menschen redder van Roermond, welke ter vergadering aanwezig was. Met een leve de Brigade en leve Hofman werd deze bijeenkomst omstreeks 11 uur gesloten. Daarna werden nog eenigen huishoudelijke zaken o.a. aanschaffing duikpop besproken en sprak men de wensch uit zoo spoedig mogelijk met het praktisch gedeelte te beginnen. Van verscheidene aanwezigen kwamen vrijwillige giften binnen o.a. van dhr. A. Raijman en L. Hofman.

Accoord bevonden en goedgekeurd op vergadering 4 Juli 1934.

De Voorzitter
Le Haen

De Secretaris Penningmeester
B. Canoy

Wordt lid der Roermondsche Reddings Brigade

LEERT ZWEMMEN

HOTEL KISSELS
NEERSTRAAT 19, ROERMOND
TELEFOON 107

MODERN INGERICHT
STROOMEND WATER
CENTRALE VERWARMING
AUTO-GARAGE-UITPAKKAMERS

ROERMOND, 25 Juli

1934

Secretarisch

J. La Fleur
B. Canoy
H. Linssen
H. Hofman
W. Hofman
H. Linssen
R. Le Haen
A. Raijmann

*Oprichtingsvergadering
donderdag 25 Juli 1934.
om 11 uur 's ochtts
de vol. aanwezigen
besloten v. v. d. d.
dhr. A. Raijmann*

DE EERSTE JAREN: DUIKEN NAAR LOTJE

In 1934 was de Maashaven (naast de Arloflat) in aanleg. De bouwplaats was een geliefd speelterrein. Toen de ca. 8 jarige José Slenders hier spelenderwijs te water was geraakt en door de slechts een paar jaar oudere Jacques Schreurs, lid van R.Z., werd gered, was het ineens helemaal vanzelfsprekend dat Roermond een reddingsbrigade moest krijgen. Zo ontstond de R.R.B.. Roermond had amper 20.000 inwoners, de zwemkunst was nog iets bijzonders. José Slenders en zijn redder zijn beiden nog opgewekt in leven.

Mijn vader J.H. Laugs en de toenmalige badmeester Hubert Jeukendrup waren van meet af aan bij de brigade betrokken als oefenmeester, trainer of instructeur. Het was heel gewoon dat zij met "meneer" werden aangesproken. Men was nog beleefd. Uit de eerste jaren herinner ik mij de heer Mulder als voorzitter en Mevr. Op het Root-Hütten als secretaresse. Vader trainde het zwem- en later het reddingstechnische, de heer Jeukendrup, ervaren lid van de Rode Kruis Colonne, stond in meer-

dere mate voor het E.H.B.O. gedeelte. En alles wat onderwezen werd, was volslagen nieuw. De transportgrepen: kopgreep, bovenarmgreep, polsgreep, schoudergreep en de dubbele Nelson, die al een soort bevrijdingsgreep was. Op het gebied van kunstmatige ademhaling werden de methodes Schaeffer, Sylvester en Laborde geleerd. Ik was toen tussen de 6 en de 12 jaar en trainingsmodel. Thuis in de huiskamer (er was geen clublokaal) ben ik vaker via deze methodes tot "leven" gewekt. Voor popduiken hadden we een houten bakbeest, met lood verzwaard, dat Lotje heette. Lotje zank graag weg in de modderige bodem van het toenmalige zwembad aan de Maas (thans zeeverkeners). Vanaf het begin werd getraind voor de brevetten van de K.N.B.R.D.. De examens werden afgenomen door Mej. Loontjes, Bondsgedelegeerde en zelf prominent in de M.R.B., de brigade van Maastricht en met ons pionier in de provincie Limburg. De R.R.B. begon al ver voor de oorlog met clubcompetities en demonstraties, die vaak

een komisch en spannend effect hadden. Onvergetelijk de stunts van clublid Brouns, die een keer, als graaf van Monte Christo in een zak genaaid, zich van de 3 m. plank liet gooien. Onder water sneed hij de zak open et voila! Een andere keer ging hij in een gesloten (doods)kist van de 3 m. De stunts werden volledig gekleed uitgevoerd en het was traditie, dat de stunter zich na gedane zaken in het water ontkleedde. Uiteraard tot aan het zwempak.

De R.R.B. van voor de oorlog kende een ietwat hogere gemiddelde leeftijd en een grote esprit de corps. Gedurende de oorlogsjaren organiseerde de vereniging, beginnend in samenwerking met de sportvereniging van de toen v.m. Koninklijke Marechaussee, de fameuse kilometerwedstrijden in de Maas, bij welke zij zelf surveilleerde. Ook aan die tijden bewaren vele oudere Roermondse een goede herinnering.

G.J.M. Laugs

NIEUW IN ROERMOND - NIEUW IN ROERMOND

Gate of India

TANDOORI INDIAN RESTAURANT
EXCLUSIEF INDIAAS RESTAURANT EN BAR
ONDER INDIAAS MANAGEMENT
Zwartbroekstraat 13 - Roermond: Tel.: 04750-18840
ACCOMMODATIE TOT 50 PERSONEN

**Exclusief doorlopend
Indiaas buffet f 20,50 p.p.**

2 Gangen menu met een voorgerecht
en hoofdgerecht met alle Indiase
specialiteiten. Kinderen t/m 12 jaar f 12,50.

**DE GEHELE WEEK
DOORLOPEND BUFFET**

MAANDAG T/M DONDERDAG
VAN 17.00-22.30 UUR
VRIJDAG, ZATERDAG EN ZONDAG
VAN 17.00-19.00 UUR

EXCLUSIEF INDIAAS TANDOORI RESTAURANT

* HET ADRES VOOR: TROUWPARTIJEN, RECEPTIES, ZAKENLUNCHES,
AFHAALSERVICE, ZAKENLUNCHES TEGEN SPECIALE PRIJZEN, MIN 1 DAG
VAN TE VOREN RESERVEREN, GESPECIALISEERD IN CATERING.
BIJ BESTELLINGEN BOVEN f 50,- WORDT GRATIS THUISBEZORGD.

DAGUERRESTRAT 164, DEN HAAG HET 1e INDIAAS RESTAURANT
IN NEDERLAND TEL.: 070-3462644

ZWARTBROEKSTRAAT 13 ROERMOND TEL.: 04750-18840

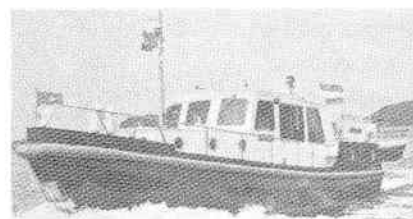
OPENINGSTIJDEN: MAANDAG T/M VRIJDAG 17.00-22.30 UUR
ZATERDAG EN ZONDAG 16.30-23.00 UUR

LIMBURG YACHTCHARTER

**Luxueus charteren vanuit Roermond,
het hart van het schitterende Limburgse maasplassengebied.**

Vanuit de voortreffelijk geoutilleerde jachthaven Marina Oolderhuuske in Roermond, de thuishaven van Limburg Yachtcharter, maakt U nu de meest gevarieerde tochten met één van onze zeer luxueuze jachten. Vanzelfsprekend maken wij U vertrouwd met het schip, alvorens U aan Uw eerste tocht begint. Een vaarbewijs heeft U hiervoor niet nodig.

Kapitein op een luxueus jacht, een jongensdroom gaat in vervulling!

Hoog boven het water navigerend, vanaf de flying bridge, zet U koers naar elke willekeurige bestemming. Deze kan zelfs van internationale aard zijn. België, Duitsland en zelfs Frankrijk zijn immers vanaf onze thuishaven uitstekend bereikbaar.

Van alle gemakken voorzien.

Om het verblijf aan boord zo aangenaam mogelijk te maken zijn al onze schepen uitgerust met:

- verwarming en waterboiler
- koelkast
- magnetron met gascomfort
- kleurentelevisie met video en radio-CD player

Voor meer informatie, het maken van een afspraak voor evt. bezichtiging van de jachten, kunt U vrijblijvend contact opnemen met:

de Boer Yachting B.V.

Windraak 35, 6135 AC WINDRAAK
Tel. 046-524887, Fax. 046-580739

ZWEMMEN EN REDDEN TEGELIJK, EEN HELE KLUS

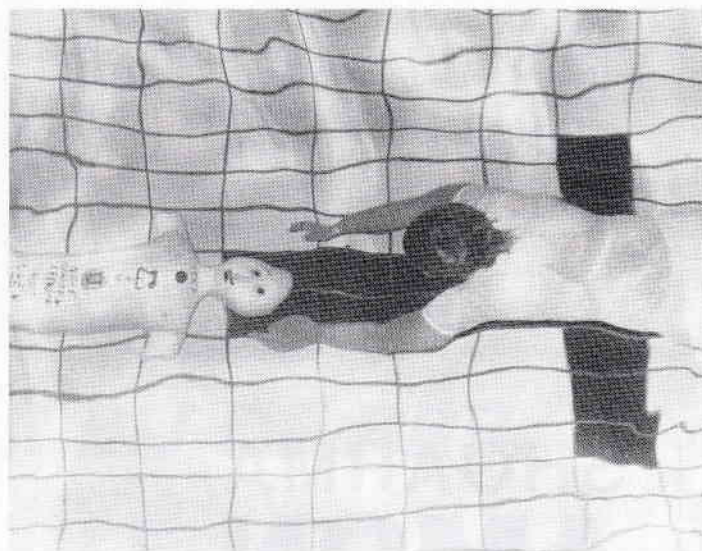
De wekelijkse trainingen voor de brevetten en diploma's vormen de spil van de Roermondse Reddingsbrigade. Iedere zondag verschijnen er gemiddeld zo'n 225 leden aan de startblokken die door een twintigtal vrijwilligers getraind worden. Voorop staat hierbij een goede kwaliteit en een ontspannen sfeer die steeds met elkaar gecombineerd worden. Gezien het groeien de ledenaantal van de laatste jaren mogen we zeggen dat we nog steeds op de goede weg zijn. In de afgelopen jaren kregen we

te maken met een uitbreiding van de brevetten met de zwembrevetjes A en B. De eisen van de brevetten en diploma's in het algemeen werden door de KNBRD verhoogd. Al met al waren we genooddaakt een extra zwemuur in te voeren waardoor we nu zwemmen van 16.30 uur tot 21.30 uur. Buiten de trainingen voor de brevetten en diploma's trainen we nog voor de survival-insignes, eerste hulp aan drenkelingen en wedstrijdzwemmen. De technische commissie is het hele jaar in de weer om alles in

goede banen te leiden. Denk maar eens aan de invulling van banen en uren, de examens, de theorielessen, de clubkampioenschappen, het verkleed afstandzwemmen, de zeskamp en ga zo maar door. Het is een hele klus maar we doen het met veel plezier, zeker omdat we weten dat we steeds weer kunnen rekenen op de trouwe inzet van al die instructeurs. En als je die trotse gezichtjes bij de diploma uitreiking ziet.....

• Instructeurs aan de bak

• Pop vervoeren

**ANNIE
BEDANKT
VOOR JE
INZET**

INSTRUCTEUR VROEGER OF NU: HET BLIJFT BOEIEN

Schrijf jij eens even een stukje over de instructie bij de Roermondse Reddingsbrigade, want jij was "vroeger" al instructeur en sinds kort weer. Aldus luidde het verzoek dat de redactie van dit jubileumboekje aan ondergetekende richtte. De redactie hoopte dat ik duidelijk de verschillen tussen toen en nu kon aangeven. Met vroeger wordt dan de periode 1969 tot 1980 bedoeld. Toen in 1969 het eerste zwembad, de Roerdomp, werd geopend, hield de RRB een grote ledenwerfactie. Ondergetekende was een van de velen die toen lid werden. Van die toen nieuwe leden zijn een groot aantal nog steeds lid. Enkele klinkende namen uit die tijd waren: Jan Laugs, Theo Evers en Pa en Ma Beckers. Onder leiding van Theo Evers werd door een aantal zeer enthousiaste instructeurs les gegeven. Na mijn opleiding voor het toenmalige hoogste jeugdbrevet 3, door Paul op den Camp (nog steeds lid trouwens) volgden de diploma's KNBRD A en B en jeugdinstructeur. Gevolg was dat ik zelf "aan de bak" belandde om de opleidingen

voor de brevetten te verzorgen. Van 1973 tot 1978 was ik een van de velen die les gaven, en aan alle andere activiteiten deelnamen. Voor mij was het een gouden tijd. De RRB van toen was een bloeiende vereniging. We gingen niet onsuccesvol op wedstrijden, jaarlijks op kamp, en patrouilleerden op de Maasplassen. Echter hoofdmoot was toen het opleiden van mensen tot zwemmend redders. De RRB was als het ware een deel van je opvoeding, er werd je iets meegegeven voor de rest van je leven. In 1980 hield het lidmaatschap van de RRB voor mij om diverse redenen op. Dat het bloed kruipt waar het niet gaan kan, bleek in 1987 toen ik een van mijn vroegere RRB-kameraden tegen het lijf liep. Het besluit was genomen: Ik werd weer lid en ging op zondagavond weer mijn baantjes trekken. Inmiddels zijn mijn eigen kinderen en mijn echtgenote ook (weer) lid van de RRB. Een direct gevolg van het lidmaatschap van de kinderen was, dat ik noodgedwongen, nog een uur in het zwembad verbleef. U raadt het al, de leiding van de RRB vroeg of ik dat

uurtje les wilde geven. Kortom, net als "vroeger" ben ik weer de hele zondagmiddag onder de pannen. Maar nu de verschillen met vroeger! Welnu, die zijn er niet! Derhalve kan ik ook niet aan het verzoek van de redactie, om die verschillen op te schrijven, voldoen. Er wordt nog steeds door enthousiaste mensen geprobeerd de jeugd iets mee te geven, er is nog steeds jaarlijks een kamp, we gaan nog steeds niet onsuccesvol op wedstrijden, er is nog steeds een groot aantal festiviteiten binnen de vereniging, er is nog steeds sfeer, gezelligheid etc. etc. Met andere woorden: er is helemaal niets veranderd in al die jaren en dat is maar goed ook. Laat de RRB blijven wat ze is, gewoon een leuke vereniging! Als de redactie van een volgend jubileum, dat ongetwijfeld komt, dan weer naar de verschillen tussen nu en dan, de toekomst vraagt, kan er niet aan hun verzoek voldaan worden.

Wim Klootwijk

EHBO, ONMISBAAR BIJ DE RRB.

Het is mij niet precies bekend wanneer EHBO (Eerste Hulp Bij Ongevallen) bij de RRB is ingevoerd. Toen ik in 1980 ging varen bij de Waterwacht waren daar reeds de nodige EHBO-ers. De RRB verzorgde al jaren in eigen beheer EHBO-opleidingen, herhalingslessen en reanimatiecursussen. Oefeningen waren er ook al, vaak in combinatie met de varende hulpverlening. Paul van de Port wist steeds weer spectaculaire situaties of oefeningen te bedenken. De RRB/Waterwacht beschikte over "de plank van Verhees", een reddingsplank voor slachtoffers met wervelletsel. Deze was in de 60-er jaren ontworpen door dhr. Verhees van het Laurentiusziekenhuis te Roermond en aan de RRB ter beschikking gesteld. Zelf haalde ik in 1981 mijn EHBO-diploma bij de RRB en kon het geleerde bij de Waterwacht, met name aan het Noordstrand in de Weerd, in praktijk gaan brengen. Theo Evers kwam er snel achter dat ik in 1982 startte met de studie geneeskunde. Onder het mom van "even meehelpen" bij zijn EHbD-lesjes (Eerste Hulp aan Drenkelingen) mocht ik deze meteen van hem overnemen. Uit onduidelijkheid met de toen gestelde eisen voor het EM-bewijs (Eigen Medisch, KNBRD) begon ik met het opstellen van een korte handreiking van de

te behandelen onderwerpen. Op verzoek van de leden voor de diploma's A en B naar wat meer uitleg op papier, volgde voor seizoen '86-'87 een uitgebreidere versie. Hierbij werd rekening gehouden met de volgens de KNBRD te behandelen onderwerpen. In januari 1989 had ik de tijd om de "handreiking EHbD" bij te stellen aan vernieuwde medische inzichten bij de eerste hulpverlening. De inhoud van de EHbD-cursus bestaat uit levensreddende handelingen, met name gericht op de drenkelingen-zorg en ongevallen bij watersporters. Na mijn afstuderen werd de zorg voor de EHbD overgenomen door Henk Swagten, Marianne Adams en Auke Raaff.

Ook vanuit deelname aan de Technische Commissie en de Commissie Waterwacht heb ik de EHBO in brede zin willen promoten. Immers voor de RRB gezien hadden de instructeurs en de varende redders een directe behoefte aan scholing en training op het gebied van EHBO. In 1990 werd samengewerkt met de Rode Kruis Kolonne te Roermond bij het verzorgen van EHBO- en herhalingscursussen. Diverse malen zijn er oefeningen gehouden op en langs het water van de Maas in de Voorstad en de Noordplas na de verhuizing van de

drenkeling

Pierre Huyskens heeft een nieuw woord voor drenkeling in het Duits uitgevonden. Afgelopen zaterdag fungeerde Pierre als conferencier bij de receptie van de 40-jarige RRB in de Oranjerie. Pierre wilde een Duitse reddingsbrigade welkom heten. Aangezien hem 't Duitse woord voor drenkeling niet zo gauw te binnen schoot, sprak hij de volgende — vrij vertaalde — fraaie volzin: „Ich begrüße die Deutsche Bund zum retten von Leute, die ins Wasser gefallen sind und die nicht schwimmen können und fast versoffen sind“.

Je moet er maar op komen!

Waterwacht. Getracht werd de hulpverleningsketen te oefenen van (water)redding tot overdracht aan de ambulancebemannings. In de door de Commissie Waterwacht opgezette "basisopleiding Waterwacht" wordt het onderwerp EHBO niet vergeten. Het doel hiervan is een uniforme kwaliteit van (medische) hulpverlening na te kunnen streven. Dat EHBO-kennis voor de varende redders een noodzaak is bewijzen de diverse jaarverslagen van de Waterwacht. Ieder jaar doen zich wel een aantal min of meer ernstige ongevallen voor onder de watersporters in ons gebied. Met de toenemende drukte op het water en aan 't Noordstrand zal dit helaas niet minder worden. Gelukkig kunnen verreweg de meeste "slachtoffers" door de Waterwachtleden zelf behandeld worden. Iedere reddingsboot op patrouille beschikt dan ook over een EHBO'er en de nodige EHBO-materialen. Ook de opvang van geredde personen is van groot belang, denk maar eens aan de watersnoodramp van afgelopen december. De Waterwacht speelde een belangrijke rol bij de evacuatie van personen, in nauwe samenwerking met de rampenstaf van Roermond. De cijfers van de Waterwacht laten een indrukwekkend aantal EHBO-hulpverleningen zien: 2339 keer werd EHBO verleend! En dit zijn

• E.H.B.O.-oefening. Speedboot overvaart recreanten.

alleen de cijfers van het seizoen 1974 tot en met 1992. Mijn werk voor de RRB is door een actieve baan en verhuizing naar Zwijndrecht in 1992 sterk verminderd.

Natuurlijk blijf ik wel als "medisch adviseur" voor de RRB aanspreekbaar.

Fred Boots, (Arts)

ERE LID VAN DE R.R.B. THEO EVERS. TRAINEN IS MEEGAAN, WERKEN WORDT BELOOND.

• Zwembad Hattem

Theo Evers, "TEI", geboren te Swalmen op 8 mei 1934. Hij heeft vroeger de schoolbanken verlaten als gediplomeerd meubelmaker. In deze beroepstak heeft hij echter nooit gewerkt, maar begon direct in de zaak van zijn vader. Deze had een groente en fruit export bedrijf. Hier heeft hij

gewerkt als vrachtwagenchauffeur en markthandelaar voor de groothandel en kwam zo veel in Duitsland. Zelf is hij fanatiek waterpolo'er geweest, zie foto. Dat dit een populaire tak van sport was bleek wel aan de grote hoeveelheden toeschouwers, tot zelfs 1000 personen. De wedstrijden

waaraan hun ploeg deelnam waren vaak ver weg, daarom hadden ze toen ook al sponsoren nodig. Dit werd door zijn vader en verpakkingsbedrijf v.d. Esser zeer goed verzorgd. Op verzoek van Dhr. Schouwenberg is Theo in 1963 als badmeester in zwembad Hattem begonnen te werken. Toen hij zijn kunnen aldaar had getoond werd hij door de heren Jac. Geurts en Jan Laugs gevraagd om te starten met een dames wedstrijdteam voor de R.R.B., waarvan hij intussen al lid geworden was. Theo kennende had hij hier natuurlijk geheel geen problemen mee. Opvallend was wel dat hij erg veel hulp nodig had van andere mannelijke leden. Misschien dat de oorzaak hiervoor te vinden is in het gescheiden trainen van de dames- en herenploeg?

Het damesteam bestond in het begin voor een groot gedeelte uit R.Z. leden en telde een 20-tal zwemsters in de leeftijd van 14-18 jaar. Dit team genoot met name veel aandacht van Jac. Geurts, vooral buiten het verenigingsgebeuren. Een bekende stek was "Toni Saloon". Later is hij tevens gestart met het trainen van een herenteam. Trainen gebeurde in eerste instantie alleen in het buitenbad, later werd er 's winters

naar Venlo gereden om daar op maandagavond de trainingen voort te zetten. De eerste resultaten werden behaald in Zwolle toen ze Nederlands kampioen werden. Een korte tijd later moest er naar Groningen gereisd worden voor de Nationale selectie. "Altijd vertrekken om 05.00 uur", zegt Theo. Toen er langzamerhand meer Limburgers in de Nederlandse ploeg kwamen kon er dichterbij huis getraind worden, oa. Roermond, Papendal en Sittard. Zijn grootste drijfveer was de drang naar prestatie. Voor zijn ploeg was de strijdkreet; TRAINEN IS MEEGAAN, en WERKEN WORDT BELOOND. De zwemmers moeten all round zijn door de verscheidenheid aan wedstrijdonderdelen. Het popduiken en het vervoeren stonden speciaal in zijn belangstelling, natuurlijk mede door de goede prestaties die op deze onderdelen geboekt werden. In de jaren hierna werden steeds weer Nederlandse, Europese en zelfs

Wereldtitels in de wacht gesleept. Na verloop van jaren begon zijn ploeg uiteen te vallen door verschillende oorzaken zoals: huwelijk, werksituaties, verhuizen ed. Theo is in 1985 gestopt met trainen mede door bovenstaande oorzaken. Hij zegt: "Je gaat na zoveel jaren ook te veel verlangen van je ploeg, en natuurlijk krijg je een speciale band met enkele leden. Met name dit laatste ervaar ik als zeer negatief omdat het doorwerkt in je ploeg. Mede om deze redenen had ik geen zin meer om een heel nieuwe ploeg te gaan opstarten". Natuurlijk is ook zijn privé-leven altijd de dupe geweest van het succes. Hij geeft enkele voorbeelden: "Kunnen je zoons ook mee komen trainen", vraagt zijn vrouw. "Natuurlijk, ze zorgen er maar voor dat ze om 06.00 uur in het zwembad zijn". Hierbij moet vermeld worden dat hij ALLEEN met de auto van Swalmen naar Roermond reisde en dat zijn zoons op de fiets konden

komen. Tijdens de communie van een van zijn zoons werd een kado aangeboden door de wethouder Engelen, helaas moest Theo zich verontschuldigen omdat hij naar een wedstrijd moest in Kerkdriel.

Uit het bovenstaande blijkt dat met name de familie een zeer belangrijke rol speelt bij het behalen van successen. De verloren tijd bij zijn familie gaat hij nu weer inhalen door bij zijn 4 zoons te gaan werken aan hun huis. Ook heeft hij met zijn vrouw Riet een nieuwe hobby genomen, namelijk het bridgen. Dat hij ook hier succesvol is blijkt wel uit het feit dat hij 1e klasse speelt. Het verenigingsleven blijft boeien, en daarom zit hij ook nog in het bestuur van diverse verenigingen. Tot slot mag vermeld worden dat Theo de R.R.B. nog steeds een warm hart toedraagt, hetgeen ons de afgelopen tijd wederom gebleken is.

• Een kampioensploeg

• Theo Evers

JACHTBEMIDDELINGSBURO **Stevensweert** Yachtmakler - Yachtbroker

Yachthaven Stevensweert
Jachtbemiddeling
Jachthypotheken
Verzekeringen
Douaneformaliteiten

Jachthaven Stevensweert
Postbus 3
6107 ZG Stevensweert
Tel. 04755-1250
Fax 04755-1947

Albert Konijnenberg
Direkteur
Privé (+32) 89.70.27.63

VOOR KWALITEIT EN SERVICE

MEN

ERNST CASIMIRSTRAAT 28
6041 CC ROERMOND
04750 - 34947
EIGEN PARKEERPLAATS

KAMERBREED TAPIJT
400 en 500 cm breed

VINYL
200-300-400 cm breed

TAPIJTTEGELS
LOPERS

KARPETTEN
en handgeknoopte
MAROKKAANSE
BERBERS
in alle maten en dessins

Alle soorten
BINNENZONWERING

WEDSTRIJD PLOEG TOEN, Gouden tijden

De Reddingsbrigade Roermond (RRB) zestig jaar jong. Doel voor zover wij weten is altijd geweest, en nog, het redden van en voorkomen van verdrinkings slachtoffers. Geen overbodige luxe in het waterrijke Roermond. Een van de manieren waarop de vereniging die doelstelling wil verwezenlijken is de wedstrijd sport zwemmend redden. Met de komst van het overdekte zwembad De Roerdomp in Roermond (1969) maakte ook die tak van de RRB een bloeiperiode door. Onderschatting is ook de wedstrijd ploeg niet vreemd zoals bleek tijdens het nationaal kampioenschap begin jaren zeventig in Zwolle. De hele equipe zat al in de bus, terug richting Roermond, toen iemand van de organisatie in paniek op de deur klopte. "Niet weggaan, kom terug, jullie zijn kampioen geworden." Niet de enige nationale titel die de RRB in de wacht zou slepen. De wedstrijd groep, onder leiding van Theo Evers, trainde steeds meer en steeds harder. Twee keer 's morgens vroeg uit de veren, om zes uur lag je in het water. Iemand vroeg zich ooit af, "Zit ik hier bij een reddingsbrigade of bij een zwemclub?" Een terechte vraag wellicht, maar door de wedstrijd successen die de RRB in binnen-, en vooral in Duitsland haalde werd de naam RRB wel een begrip. Denkend aan de vele wedstrijden, komen ook de talloze

• Wereldkampioen Boeiwerpen in actie

memorable gebeurtenissen uit die tijd (eind jaren zeventig) weer boven drijven. Een van de hoofdrolspelers was vaak oud-voorzitter Harry Beckers. De wedstrijd groep ging naar Duitsland zwemmen. Harry ging mee, voorop in zijn Renault zou hij de route kiezen. De meute achter hem aan in drie vier en soms nog meer volgauto's. We hebben het geweten. Laten we het positief bekijken. De wedstrijd zwimmers bij de RRB hebben in die tijd een grondige kennis opgedaan van het wegennet in het Duitse Ruhrgebied. Hoe we het toch altijd klaarspeelden (soms precies) op tijd bij de wedstrijden te zijn, is ons nog steeds een raadsel. Harrie, de rust zelf, zat er niet mee. Ook niet toen we onze eigen "Plank van Verhees", een reddingsmiddel voor diegenen die het niet weten, zou meenemen. Waar laat je dat ding? Harry wist raad en bond de plank met een touw boven op het dak van zijn Renault. Ergens halverwege de route sloeg echter de wind onder de plank. De achtervolgers zagen met schrik hoe Harry rustig veertig kilometer doorreed. De plank rechtop in de auto. De saamhorigheid in de groep was altijd groot. In de loop der jaren groeide een hechte band

• Het wedstrijdonderdeel roeien

tussen de zwimmers. Dat wil niet zeggen dat altijd alles koek en ei was, maar bij het zwemmend redden was duidelijk: je moet het samen doen. Met name de ontmoetingen in Rheda-Widenbruck, Stetten am Kaltem Markt, Willich, Tonnishorst, Warendorf, Oberhausen, Gouda, Zandvoort, Heerhugowaard en zo kunnen we nog wel even doorgaan, zullen velen tot de verbeelding spreken.

Toen Theo Evers tevens trainer werd van de nationale ploeg van de KNBRD vond er min of meer een versmelting plaats. Tot dan toe waren het voornamelijk Amsterdam en de kuststeden die voor de zwimmers in de nationale ploeg zorgden. Roermond kwam echter steeds nadrukkelijker in beeld en leverde een tiental zwimmers. Prestaties bleven niet uit, gelet op de vele medailles en titels op grote internationale wedstrijden, Europese of wereldkampioenschappen. Ook opereerde de RRB in samenwerking met de nationale ploeg op wedstrijden in het buitenland. Zo maakten we mee dat op de Duitse legerbasis Warendorf (sportkazerne) voor het eerst een delegatie meisjes binnen de poorten verscheen, onze zwemsters, wel te verstaan. Met linten en bordjes was aangegeven waar de dames wel,

maar vooral waar ze niet mochten komen. Ook de meerdaagse reizen naar Oberhausen, toentertijd het centrum van de Duitse zusterorganisatie van de KNBRD, de DLRG. Het waren vakantie dagen, evenals de deelname met de RRB aan de Duitse kampioenschappen. Toch zaken die Theo Evers maar allemaal mooi voor elkaar kreeg. De Pinksterweekenden in Frankfurt, in Kiel of Kassel. Die tijden zijn inmiddels al lang voorbij. En na een betrekkelijk rustige periode op wedstrijd gebied dient een nieuwe generatie zwimmers bij de RRB zich aan. De tijden zijn anders, de mentaliteit is niet meer als vroeger. We weten het, we horen het iedere dag opnieuw. Maar jongens en meisjes van de RRB. Als je plezier in de wedstrijd sport hebt, blijf dan je best doen. Samen met je groep, je trainer of trainster, komen vroeg of laat de successen. Van alleen gaat het niet, dat weten wij uit ervaring. Doet je best. Enkele vroegere ploegleden,

Yvonne Jetten
Marjolein Peulen
Paul Cluitmans

Jeudbrevet A + B, Brevet 1

16.30 uur

Brevet 2 - 3 - 4

17.30 uur

Brevet 5 - 6, Diploma A + B, Survivalzwemmen

18.30 uur

LEDEN 19

BESTUUR:

Wim Carelse
Yvonne Vos
Armando Willems
Rob van den Belt
Hannie Swagten
Ans op het Broek
Frank Pollaerts

TECHNISCHE COMMISSIE:

Eric van der Hoeven
Yvonne Vos
Hannie Swagten
Carla Rutten
Marianne Adams
Martin Juffermans

ONTSPANNINGS COMMISSIE:

Helma Broens
Elly Forschelen
Anita op het Broek
Carel Raaijmakers

COMMISSIE WATERWACHT:

Henk Swagten
Silvia Waajen
René Kliffen
Gé Swagten
Frank Pollaerts
Armando Willems
Dennis Jeurissen

WEDSTRIJD COMMISSIE:

Ans op het Broek
Ron Brouns
Mark Poulussen
Carla Rutten

R.R.B. 94

JUBILEUM COMMISSIE:

Het bestuur
Elly Forschelen
Silvia Waajen
Wim Klootwijk
Henk Swagten
René Kliffen
Jolanda Hermus
Anita op het Broek

INSTRUCTEURS 1994:

Carla Rutten
Annie Smeets
René Kliffen
Marianne Adams
Eric van der Hoeven
Hannie Swagten
Wim Klootwijk
Ruben Mertens
Stefanie van Malssen
Martin Juffermans
Frank Pollaerts
Ron Brouns
Silvia Waajen
Rob van den Belt
Marc Poulussen
Joop van der Sluiszen
Annemie Grosveld
Ans op het Broek

30+ zwemmen

19.30 uur

Waterwachtgroep + 30+

19.30 uur

Supersenioren

20.30 uur

WEDSTRIJD PLOEG NU, Werken aan succes.

Sinds zo'n anderhalf jaar is de wedstrijd-ploeg gelukkig ook weer actief binnen de brigade. Iedere zondag wordt er met veel plezier getraind door zo'n twintigtal jongens en meisjes. Ongeveer eens per twee maanden wordt er meegedaan aan wedstrijden in de omgeving. De prestaties zijn nog niet helemaal wat ze moeten zijn maar je merkt dat ze steeds beter worden. De heren liggen iedere dinsdagmorgen al om 6.00 uur in het water om iets aan hun conditie te doen en dat is op de wedstrijden al echt te merken. Dankzij de hulp van de vroegere dames- en herenploeg kan de huidige wedstrijd-ploeg toch vaker naar wedstrijden toe want de ploegen zijn helaas niet altijd compleet. Marjolein, Yvonne en Stef, bedankt hiervoor.

• Wedstrijdgroep 1994

EHAD-PLOEG, hulpverlening in wedstrijdvorm.

Al weer enige tijd is er naast de "gewone" wedstrijd-ploeg ook een EHAD-wedstrijd-ploeg. Enkele fanatieke Waterwachters kwamen tot de ontdekking dat ze 's winters wat aan hun "top"-conditie wilden doen en besloten om te gaan trainen in combinatie met EHAD. Momenteel traint de gehele crew iedere zondagavond. Bij EHAD

gaat het erom binnen 4-5 minuten een nagespeeld ongeval tot een zo goed mogelijk eind te brengen. Bij zo'n ongeval kun je denken aan b.v. een motorboot die over een surfer vaart, waterskiërs die de kant op skiën, een zwemmer die overvaren wordt, een auto die in het water rijdt, een kabelbaan die afbreekt en in het water terecht

komt en ga zo maar door. Een EHAD-ploeg bestaat uit 4 personen die door een deskundige jury worden beoordeeld op hun handelswijze. Natuurlijk is het nodig om je kennis van EHBO en zwemmend redden op een hoog niveau te houden, maar voor de Waterwachters is dit uiteraard een must. Onze EHAD-ploegen presteerden steeds goed maar de kroon was toch wel het Nederlandse kampioenschap aan het begin van dit jubileumjaar.

• EHAD ploeg

• EHAD kampioensploeg

Foto: H. Jennissen

IN GESPREK MET ARMANDO WILLEMS.

Tweevoudig Nederlands kampioen leiders EHAD.

De EHAD wedstrijden zijn niet altijd even bekend bij iedereen. Kun je misschien uitleggen hoe zo'n EHAD-ongeval nu precies in z'n werk gaat?

Armando: Nou, je wordt als ploeg van tevoren volledig afgezonderd van het zwembad zodat het verrassingseffect voor alle ploegen hetzelfde is. Ongeveer een kwartiertje voordat je aan de beurt bent wordt je naar het zwembad gebracht, je krijgt de gelegenheid om je te verkleden, en vervolgens krijg je een papiertje onder je neus geschoven waarop in het kort informatie over het ongeval staat geschreven. Bij de Nederlandse Kampioenschappen in Uden dit jaar luidde de opdracht: "Je bent met een ploeg van de reddingsbrigade aanwezig op recreatieplas Hemelrijk bij Uden. Plotseling hoor je hard geschreeuw". Dat is alles wat je te horen krijgt en vlak daarna mag je het wedstrijdveld betreden. We rennen dan altijd met de ploeg naar de plaats van het nagespeelde ongeval en je krijgt 4 of 5 minuten de tijd om zo goed mogelijk hulp te verlenen. Dat wil zeggen, levensreddende handelingen zoals het vervoeren van drenkelingen, mond-op-mond beademing, stabiele zijligging, maar ook het kalmeren van omstanders, en het alarmeren van bijv. een ambulancedienst of de brandweer.

Wordt er bij de wedstrijden dan met echte slachtoffers gewerkt?

Armando: Tot op zekere hoogte. De slachtoffers zijn goedgeoefende LOTUS-mensen, die in staat zijn een letsel zeer natuurgetrouw na te bootsen. Ook de ongevalsplaats wordt aangekleed zodat alles zo goed mogelijk echt is. Bij de NK dit jaar had men bijvoorbeeld een jetski in het zwembad, die zogenaamd een zwemmer had overvaren.

En wat is nu de taak van de leider van de ploeg?

Armando: De leider heeft tot taak de hulpverlening te coördineren, hij moet meteen een goed totaalbeeld van het ongeval hebben, hij moet de taken verdelen over de ploegleden, hij moet informatie proberen los te peuteren bij omstanders, hij moet iemand uitscharen voor de alarmering, en dat allemaal binnen die 4 minuutjes!

Nu even terug naar het succes van de EHAD-ploeg van de Roermondse Reddingsbrigade. Jullie begonnen in 1992 zonder echte EHAD-ervaring met de NK in Drachten. Resultaat: zilver voor Roermond! Daarna werd de ene na de andere beker in de wacht gesleept, met als hoogtepunt wel de nationale titel dit jaar. Hoe is dit in hemelsnaam allemaal te verklaren? Hoe kan dit?

Armando: Ja, we leken wel een onervaren

ploeg, we hadden inderdaad in 1992 nog maar nauwelijks getraind. Het geheim zit 'm denk ik in de Waterwacht-achtergrond van al onze ploegleden. Mijns inziens liggen EHAD en het werk van de Waterwacht heel dicht bij elkaar. Als we bij de Waterwacht met een ongeval geconfronteerd worden moeten we op precies dezelfde aspecten letten als bij een wedstrijd EHAD. Naast kennis van zaken en ervaring speelt de houding van de ploegleden een grote rol. Niet snel in paniek raken, en rustig en doordacht beslissingen nemen.

De ploeg had succes, maar de leider ook. Je bent nu al tot twee maal toe Nationaal Kampioen in het klassement van de leiders. Wat is het geheim achter de succesvolle leider?

Armando: Om te beginnen, voor een deel moet het natuurlijke leiderschap wel een beetje in je zitten. Je hebt leiders en volgers, waarmee ik niets kwaads bedoel, je hebt ze allebei hard nodig. De leiderrol is mij vanaf het begin door de coaches toebedeeld, en dat is denk ik niet zomaar. De ervaring speelt daarnaast een zeer grote rol, daar hebben we het net al over gehad. Daarnaast moet je je enorm betrokken voelen bij het EHAD, je moet fanatiek genoeg zijn om hoog te scoren, het hulpverleners moet als het ware in je bloed zitten. De ploeg heeft uiteraard ook invloed op het functioneren van de leider. Met een kwalitatief goede ploeg bij je gaan een hoop dingen bijna automatisch, je vertrouwt blindelings op ze, en het is dan als leider veel eenvoudiger om goed uit de verf te komen. En last but not least, je moet tijdens zo'n wedstrijd natuurlijk altijd een beetje geluk hebben.

Misschien is het leuk enkele tips te geven voor de jeugdige brigade-leden die later ook EHAD-leider willen worden.

Armando: De gouden tip? Tja, een beetje moeilijk. Wat ik bij andere leiders mis zie gaan is het gebrek aan innerlijke rust. Ze blijven niet kalm genoeg. En verder, leer je ploegleden door en door kennen, dan weet je precies wie je wat laat doen, zonder daar te lang over te moeten nadenken. En een goede omgang met de omstanders is ook zeer belangrijk. Ze worden vaak te gewelddadig benaderd, er wordt geschreeuwd en geduwd, maar dat is niet de goede aanpak. Ik pak ze wel stevig vast, maar ik praat rustig en vraag wat er gebeurd is. Mijn aanpak is dwingend, maar wel rustig. Ondertussen is zo'n omstander natuurlijk wel machteloos, verweer heeft geen zin!

Is er nog iets leuks te melden, een aardige anekdote misschien?

Armando: Ja die zijn er wel, bijvoorbeeld bij de NK 1993 in Leiden waar we derde wer-

den. Ik stuur Auke Raaff weg om een melding te gaan doen. We stonden allemaal op de beweegbare bodem, ik gaf haar de nodige informatie, ze rende weg, maar kon in haar haast de telefoon niet vinden. Na wat vruchteloos op en neer gieren werd haar de plaats van de telefoon gewezen, en toen ging ze flink op haar gezicht, voluit tegen de bodem. Prachtig!

En tijdens diezelfde wedstrijd werden we aangenaam verrast doordat een van de omstanders van het nagespeelde ongeval een goede oude bekende bleek te zijn: Bert Schlicher. Hij was zogenaamd aan het barbecuen in een jachthaven, had het ongeval zien gebeuren en speelde de lastige omstand die een hoop problemen maakte. Vreemd als een bekende je dan om de nek grijpt en een hoop stennis maakt. Bij de nabespreking maakte de jury de volgende opmerking: "als twee bekenden elkaar tegenkomen op een wedstrijd, en deze twee bekenden komen toevallig uit het zuiden des lands, dan wordt ik-kan-niet-zwemmen plotseling ik-kan-niet-zwumme".

En dan nog een laatste vraag, misschien wel de moeilijkste van dit gesprek. Hoe groot schat je de kans dat je het volgend jaar weer de titel onder de leiders gaat behalen. Dat betekent dat je dan tot drie maal toe nationaal kampioen leiders EHAD zou worden.

Armando: Uh, tja, een moeilijke vraag. Het leiding geven zal me wel weer goed vergaan; de ervaring en de kennis dat raak je niet zo maar kwijt, motivatie en interesse zijn aanwezig. De kennis en het kunnen van de ploeg tijdens zo'n wedstrijd zal natuurlijk van groot belang zijn. Misschien is wel het belangrijkste aspect, dat kleine beetje geluk dat je nodig hebt, de vorm van de dag, geen enkel foutje maken, elke kleine misser kan je de titel schelen, het streven naar perfectie. Dus het bovenste treetje van het podium, dat moeten we toch nog even afwachten.

Nog een wens voor de toekomst?

Armando: Het zou mooi zijn als alle Waterwachters zich met de EHAD-trainingen zouden bemoeien. Zo'n EHAD-wedstrijd bijvoorbeeld is een prima voorbereiding voor alle Waterwacht-schippers, de patrouille-commandanten en de bemanningsleden. De dwang om binnen 4 of 5 minuten met enkele mensen het zaakje fatsoenlijk te moeten klaren, dat zit heel erg dicht bij de dagelijkse praktijk van de Waterwacht. Ja, en tenslotte, laten we hopen dat we nog een aantal goede successen kunnen neerzetten.

Armando, bedankt, en nogmaals proficiat met de behaalde successen!

DE WATERWACHT.

Natte kleren, koude voeten: niet alleen varen.

De Waterwacht is een onderdeel van de RRB. Ze is al zo'n dikke 25 jaar actief op en om de plassen bij Roermond. Het werk dat de Waterwacht verricht wordt gedaan door een 30-tal vrijwilligers. Alles wat bij de RRB geleerd wordt, kan hier in praktijk gebracht worden. Ook moeten er nog andere opleidingen gevolgd worden zoals: basisopleiding Waterwacht, EHBO, reanimatie, vaarbewijs enz. De werkzaamheden bestaan uit het bewaken van allerlei soorten wedstrijden, strandbewaking, patrouillevaren en niet te vergeten duikwerkzaamheden. Voor de duikwerkzaamheden is natuurlijk ook een gedegen opleiding vereist. Aangezien het steeds drukker wordt op de Roermondse Maasplassen moet de Waterwacht steeds professioneler te werk gaan. Ons materiaal bestaat op het ogenblik uit een commandopost, een volkswagenbus en 6 compleet uitgeruste boten waarvan 4 snelle en 2 langzame boten. Ook heeft de Waterwacht 2 complete duikuitrustingen en natuurlijk professionele communicatieapparatuur. Het Waterwachtseizoen begint in april met de bewaking van de eerste zeilwedstrijden van Maas en Roer. Het is dan nog erg koud op het water en het kan er best spoken. Menige waterwachter heeft wel eens een tweede of derde set droge kleren nodig gehad. Als het seizoen vordert en het langzaam zomer en warmer wordt komt de strandploeg ook in actie. Als de meeste mensen van de hitte het water in vluchten wordt er door de Waterwacht bewaakt. D.w.z. goed opletten of er niemand ver-

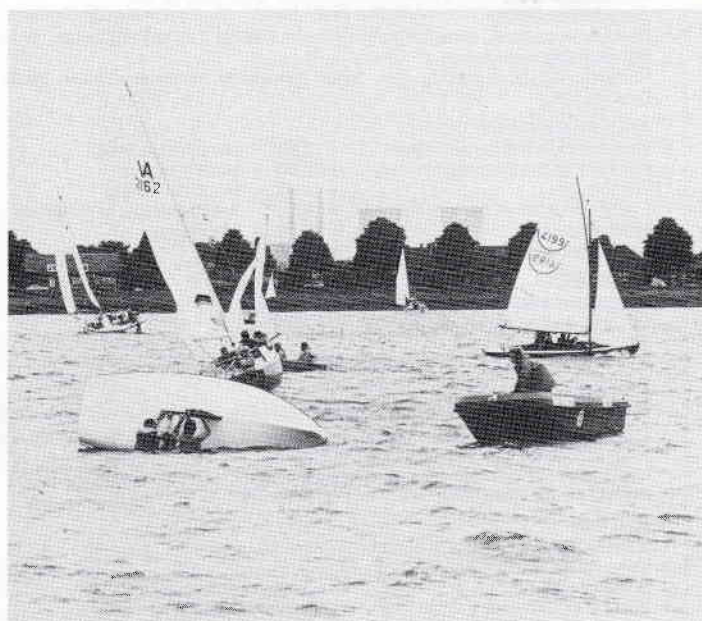
• Waterwacht biedt de helpende hand aan "vaartuig"

drinkt, EHBO-gevallen behandelen, speedboten en surfers uit het zwemgebied jagen, kinderen of ouders opsporen enz, enz. Tussen alle bedrijven door worden nog de duikopdrachten uitgevoerd. Meestal is het iets zoeken onder water zoals brillen, kunstgebitten, trouwringen en verder alles wat los zit aan mens en boot en wat dus in het water kan vallen. Als het zomerseizoen teneinde loopt is het weer tijd voor de zeilwedstrijden. Weer kou lijden tot ver in oktober. Toch is het allemaal dik de moeite

waard want je maakt ongelooflijke, rare, leuke en spannende dingen mee. Van al deze activiteiten wordt op het einde van het seizoen een jaarverslag gemaakt zodat iedereen dit nog eens kan nalezen. In het winterseizoen is de tijd aangebroken voor het opknappen van de boten, een hele klus voor enkele fanatieke vrijwilligers. Met het vorderen van de winter staat er weer een nieuw Waterwachtseizoen voor de deur.

• Redding met plank van Verhees

• Bemanningslid te water bij omgeslagen zeilboot op de Zuidplas

IN GESPREK MET HARRY BECKERS, De Pa van de Waterwacht.

Vorig jaar bestond de Waterwacht 25 jaar, was er toen ook een feest en hoe was het bij het 10-jarig bestaan van de Waterwacht in 1978?

Pa: In 1993 hebben we ons 25-jarig bestaan gevierd in een grote tent naast onze post in De Weerd. Er was een grote receptie en we hebben onze vijfde boot gekregen. De 68.28, een langzame boot met 5 pk buitenboordmotor.

In 1978 hadden we feest in de loodsen van Maas en Roer naast de kantine Nautilus. Er was een hele drukke receptie. Bij de ingang kreeg iedereen 2 bonnen. Men verwachtte 100 mensen, dit waren toch al gauw 200 bonnen. Maar er was een groep die hadden de man 6 bonnen. Ze kwamen binnen, kregen 2 bonnen, kwamen weer binnen en kwamen nog een keer binnen. (rekensommetje $3 \times 2 = 6$) Dit waren de beruchte Bokkenvaarders. "de Flikkers".

Hoe is de Waterwacht begonnen?

Pa: De eerste keer varen met de eerste boot (Höppener). Geschonken door de voormalige burgemeester van Roermond. Ze hadden radio-apparatuur maar die was geen flikker waard. Iemand zou met de burgemeester en z'n vrouw gaan varen. Probleem: Niemand had ooit gevaren. Sjaar zou het klusje wel even klaren. Ze voeren de haven uit en voor de brug sloeg hem al de motor af. Onder de brug door hadden ze al geen radiocontact meer. (door het ijzer: voor niet technische leden). Verder hadden we niks. We konden niet varen. We hadden geen EHBO. We konden allemaal geen flikker. Ja, we hadden EHAD, alsof dat iets voorstelde. Zo ging dat.

• Toon Verstappen, Harry Beckers, Paul Lamers en Joop v.d. Sluiszen

Dus geen spectaculaire reddingsacties in de prille beginjaren van de Waterwacht???

Pa: Nee. Iedereen was nog onbekend met de vaartechnieken. Alles moest nog geleerd worden. Daarom was het in het begin geen echte Reddingsbrigade. Het enige wat met het reddingswerk te maken had was het

bewaken van de zeilwedstrijden van Maas en Roer. Tijdens zo'n wedstrijd deden wel 60 à 70 zeilboten mee. En zo langzamerhand kwamen er duikers bij de Waterwacht. Onprofessionele amateurs..... Tegenwoordig is dit wel anders.

We hebben het hoog water van 1993 nog vers in ons geheugen. Maar in 1980 was het toch ook al raak?

Pa: Ieder jaar ging ik 3 weken naar Italië met mijn vrouw, ook in 1980. Ik was er aan het kaarten met een paar Italianen. We verstonden elkaar niet en toch konden we kaarten. Er was een station. Het was een klein dorpje met een spoor. Elke keer als er een trein kwam deed een van die Italiano's de spoorwegpet op en verkocht een paar kaartjes. En bij de volgende trein ging weer iemand anders. Maarre..... Aan de Oostenrijkse grens had het veel geregend. Het was een waterspeel. Ik had niets van het thuisfront gehoord. Totdat ik een landgenoot tegenkwam die een Nederlandse krant bij zich had. Het bleek dat de omstreken van Maastricht en Roermond blank stonden. Ik wilde natuurlijk direct naar Nederland. Maar dit feest ging niet door omdat mijn vrouw me tegenhield. De dag erop vertrokken we.

Wat voor werk heeft u gedaan met het hoog water in 1980?

Pa: Voornamelijk in de havens touwen ver-lengen van de boten. De eerste keer werkten we 36 uur achtereen.

Het dagstrand in De Weerd, daar zal wel veel over te vertellen zijn.

Pa: In 1983 werd voor het eerst het strand onder toezicht van de Waterwacht opge-ruimd. Het was in opdracht van Hoefnagels. Hiervoor kreeg de Waterwacht niets. Ik zou er voor zorgen dat het strand werd afgepaald en afgerasterd met ongeveer 30 km prikkeldraad. Het entreegeld was voor de Waterwacht. Het bedroeg F1,50 pp. Om me met mijn werkzaamheden te helpen kwam Toon Verstappen en Paul Lamers. We werkten 7 dagen in de week van 's morgens half 8 tot diep in de middag. Vanaf toen gingen we het strand exploiteren. Het ging al direct goed. Het entreehok was in de fik gestoken en de slagboom uit de grond gereten en naast het kanaal gegooit. Daarna ging het beter. Op een zonnige zondagmorgen hadden we al tegen 11 uur 500 bonnen verkocht. Pa tegen Toon: "Godverdomme Toon de bönkes zeen op". Met een bakkie hebben we toen naar de post opgebeld en gezegd dat er meer bonnen moesten komen. Toen kwam Sif van Waajen. Ze bracht 1000

• Toon Verstappen en Jan Pulles in de opgeknapte Toja

kaartjes. En toen iemand anders met nog eens 3 x 1000 kaartjes. Op het eind van de dag hadden we 5000 kaartjes verkocht. Pa weer tegen Toon: "Toon waat môt ich door".

Toon: Doorgaon, doorgaon. Ich ruuk gold.

Nu staat er aan de Noordplas een professionele commandopost. Maar in welke behuizing is de Waterwacht eigenlijk begonnen?

Pa: De eerste post was bij Nautilus in de kantine. Aan de bar. Daarna op de camping Hatenoer nabij de wc's. Daar hadden we de eerste Hofman, een boot met een gewicht van 3 ton (hij bestond uit staal). Met een tank van 140 liter in de punt van de boot. Bij de eerste keer tanken dacht ik dat hij lekte. Deze had ook een takel, daar kon je leuke dingen mee doen. Je had nodig: een touw, een deur, een stoel, en iemand die gek genoeg was om op de stoel op de deur achter de Hofman te gaan skiën. Daarna gingen we terug naar de oude kantine van Maas en Roer in Nautilus. Dit was in 1974. Daar had Theo Evers nog een buffet gemaakt van een paar biezen. Iemand die altijd aanwezig was, was onze R. v.d. Belt. Daarna kwam Armando. Deze was toentertijd nog een klein piesemenneke. Dat is nu wel veranderd. Na 1980 ging Maas en Roer naar Hatenoer en kroop de Waterwacht in een paar vervallen loodsen. De nieuwe post is gebouwd eind 1988 en was klaar in 1989. Deze was gefinancierd van het strandgeld. Dit was echter niet genoeg. Van de stad Roermond kregen we F60.000,—. Een goede bekende, gouverneur Mastenbroek regelde nog eens F60.000,—. De stichting exploitatie Waterwacht is opgericht in 1988. De grond waarop de post staat is gekocht van Aqua Terra en is eigendom van de RRB. Door de Waterwacht is dat voor 30 jaar gepacht (voor de liefhebbers). De stichting bestaat uit:

H. Beckers	penningmeester
J. Schmitz	voorzitter
H. Strijbos	secretaris
F. Pollaerts	lid RRB
R. v.d. Belt	lid RRB

Hoe is de Waterwacht aan haar boten gekomen?

Pa: Allereerst kregen we de Höppener in 1968 van de burgerij. In 1970 de eerste Leo Hofman door een loterij bij elkaar gespaard. In 1974 kregen we de derde boot de Oliver genoemd naar de eigenaar van het bedrijf Kempen en v. Twist. De boot kostte F12.500,— zonder motor. Na wat bedelen en janken kregen we uiteindelijk de boot voor F4500,—. Dit werd gefinancierd door bedragen die geschonken waren door bedrijven en F2000,— door de Waterwacht zelf. Toen moest er nog een motor op. Toen heeft Wiel Jacobs en ik beiden uit eigen broekzak F2500,— gegeven. In 1976 kregen we de nieuwe Leo Hofman, een echte Bondsreddingsboot. Daarna kregen we de houten Toja in 1980. De naam

• De doop van de H. Beckers 1993

is ontleend aan de 2 mannen die de boot reviseerden nl. Toon Verstappen en Jan Pulles. Deze werd ongeveer een jaar later door Friedel Boots op de keien gejaagd. Dit was funest voor de bodem. Hierna kregen we de tegenwoordige Toja in 1981. De boot genoemd naar H. Beckers kwam in 1988. Dit was een boot met een diesel binnenboordmotor. Deze hield het niet lang uit, hiervoor is tijdens het jubileum van de Waterwacht in 1993 een waardige vervanging gekomen. Deze met 5pk uitgeruste boot is zelfs getest door mijn vrouw. De

Delta Lloyd (dit is een rubberboot) hebben we geschonken gekregen door de gelijknamige verzekeringsmaatschappij. Momenteel zijn we aan het wachten op een bondsrvlet die ons is toegezegd. Wanneer die komt is nog onbekend.

Tenslotte vragen we Pa hoe hij de toekomst van de Waterwacht ziet....

Pa: Zoals het nu loopt met opleidingen, voldoende leden en een goede naam zal er altijd werk voor ons zijn.

• "Pa" Beckers en "Opa" Laugs

INZET WATERWACHT TIJDENS WATERSNOODRAMP.

Goede samenwerking met brandweer

• Waterwacht 1994

Door de jaren heen trad de Maas regelmatig buiten haar oevers en zorgde hier en daar voor een overstroming. De jaren '80 en '84 zal menige Roermondenaar doen denken aan het hoge peil van toen. Helaas voor velen werd daar 1993 aan toegevoegd. In januari kwam het water hoog, maar vlak voor de Kerstdagen nog vele malen hoger. Hoefde de Waterwacht in januari alleen maar stand-by te zijn, in december moest zij daadwerkelijk optreden. In geheel Limburg kwam de Maas tot recordhoogte wat tot gevolg had dat maar liefst 20% van onze provincie blank kwam te staan. Zo ook in Roermond waar o.a. de Weerd, de Voorstad St. Jacob, de Vismarkt, Hatendoer en in Herten waar de wijk den Eckert, Oolderhuuske, Rosslag en Ool één met de Maas werden. De Waterwacht stond dan ook meteen op dinsdag 21 december met een boot klaar om hulp te bieden waar dit nodig was. Woensdag 22 december werd er daadwerkelijk gevaren,

toen met nog maar 2 boten. In de Weerd werden er door de Waterwacht enkele mensen en huisdieren geëvacueerd, terwijl een andere boot naar Oolderhuuske voer om een portofoon van de brandweer af te geven zodat de mensen daar nog contact met de buitenwereld hadden. Ondertussen werd er ook in onze commandopost hard gewerkt. Zandzakken werden gevuld, caravans verplaatst, meubels werden veilig weggezet en er werd nog een extra boot gereed gemaakt. Omdat op woensdagavond rond 22.30 uur het water ook onze commandopost binnenstroomde waren wij genoodzaakt een ander onderkomen te zoeken. Dit werd gevonden op de zolder bij een van onze leden thuis en in onze caravans die wij op de dijk nabij onze commandopost hadden geplaatst. Het water bereikte donderdag de hoogste stand, welke maar liefst 30 cm. boven onze commandopostvloer bedroeg. Donderdag werden er 's morgens nog 2 motoren opge-

haald bij onze dealer in de Rosslag. Hierna konden wij dan ook met 4 boten hulp verlenen. Een boot verbleef in Herten/Ool. Twee boten in de Weerd en de vierde vertrok achter onze bus op een trailer naar Buggenum. 's Middags voorzag de Roermondse brandweer ons van porto- en mobilifoons naast onze eigen apparatuur, waardoor wij voor de brandweer beter bereikbaar waren wat de hulpverlening dan ook ten goede kwam. Later werden 2 van onze boten naar de Voorstad verplaatst. In al deze genoemde plaatsten werden dan ook vele tientallen mensen geëvacueerd, vaak onder moeilijke omstandigheden. Vrijdag en zaterdag (eerste kerstdag) waren wij de gehele dag bezig met het terugbrengen van mensen die de schade wilden bekijken of nog wat extra kledingstukken wilden halen. 's Middags konden wij ook onze commandopost weer betreden. Er lag echter overal een laagje modder op de grond dat eerst weggespoten moest worden. Zondag tweede kerstdag werd er dan ook met man/vrouw en macht gewerkt om de post weer schoon te krijgen. 's Avonds werd er nog met de politie door de Weerd gevaren om eventuele dieven af te schrikken of weg te jagen. 's Maandags en dinsdags werd er nog gevaren in de Weerd, maar op dinsdag was het water al weer zo ver gezakt dat het varen onmogelijk werd en de mensen met auto's terug konden naar huis. Eindelijk konden wij ook gaan rusten en was het hoog water voorbij. Enkele nieuwe hoogwaterberichten vlak voor de jaarwisseling deed onze ademhaling weer even versnellen maar gelukkig bleken deze te voorbarig. Tenslotte dank aan allen die tijdens deze natte dagen hebben meegeholpen. Hopelijk blijft een ramp van deze omvang ons in de toekomst bespaard maar desalniettemin zijn wij er dan óók weer klaar voor.

Namens alle Waterwachters,

René Kliffen.

HERMUS WATERSPORT

Presenteert:

ALLES

voor op en om het water

JACHTHAVEN***

Roei-, zeil- en sportboten. Zeil- en waterskikleding. Complete tuigages, met terminals geperst of ogen-geklemd. Verhuur van zeilboten, motorboten en waterfietsen. Kraan tot 10 ton.

Wij bemiddelen ook bij aan- en verkoop van boten.

HERMUS WATERSPORT

Hatendoer 54 - 6041 TN Roermond
Tel.: 04750-37112 Fax: 04750-36476

HET VERENIGINGSGEVOEL: Meer dan zwemmen alleen.

De brigade houdt zich niet alleen bezig met het harde trainen voor de brevetten en de wedstrijden. De brigade doet veel meer. Er wordt ook tijd vrij gemaakt voor de o zo belangrijke ontspanning. We organiseren activiteiten voor de leden als ook voor de familieleden. Zo is er bijvoorbeeld het verkleed afstandswemmen rond de carnaval. Er is ook een reuze gezellige familiezes-kamp. Deze activiteiten vinden in het zwembad plaats, maar er zijn ook nog activiteiten die niets met zwemmen te maken hebben. De kleintjes hebben een speeltuinbezoek, een speurtocht en er wordt uiteraard sinterklaas gevierd. En dan zijn er nog activiteiten voor de oudere leden of zelfs het hele gezin. In de zomer is er het waterkamp voor de leden t/m 15 jaar. Dit is iets waar vele kinderen het hele jaar naar toe leven. Er komt ieder jaar een fietstocht

• De voorzitter tijdens de 6-kamp

door onze mooie eigen omgeving, je komt op plaatsen waar je normaal gesproken niet snel komt. En ook de eindejaarswandeling is ieder jaar weer een hele happening. Het is dus duidelijk dat de brigade meer doet dan alleen zwemmen. Het is onze ervaring dat het verenigingsgevoel hechter wordt als je buiten de trainingen iets met elkaar onderneemt. Voor de kinderen is het ontzettend leuk met elkaar eens op een andere manier bezig te zijn.

• Een dagje speeltuin

• St. Nicolaasmiddag

HEEFT U AL EENS ÓP DE GRENS GEVAREN? MET

rondvaartboot
DE PAEP
VAN MEINEKOM II

KAN DAT !

Onze rondvaartboot biedt plaats aan 60 personen in het salon en aan 40 personen op het zonnedek. Tijdens uw boottocht kunt U genieten van een verzorgd drankje. Groepen van (25 pers.) kunnen de rondvaartboot reserveren.

Tijdens de weekeinden van juli en augustus verzorgt De Paep van Meinecom II een vaste pendeldienst van Thorn, met een tussenstop in Stevensweert, naar 't Tegelhuisje in Jachthaven De Spaanjerd (B). De Paep van Meinecom II kan ook voor feestjes en vergaderingen gehuurd worden.

Voor een uitstap "op maat" neemt u vrijblijvend contact op met:

v.z.w. MAREC - Maasdijk - B 3640 Ophoven
Tel. 09.32.89.56.75.03
Fax 09.32.89.56.75.05

ZOMERKAMPEN RRB. Altijd een groot succes.

In 1970 werd op initiatief van Theo Evers gestart met het voorbereiden van een zomerkamp voor de jeugdleden van de RRB. Dit eerste kamp mocht volgens de geleerden eigenlijk nog geen kamp genoemd worden. Reden hiervoor is dat er eigenlijk alleen geïmproviseerd werd, zelfs slapen gebeurde door mevr. Beckers thuis. De rest sliep in de keuken en kamer, onder kasten en stoelen. De leiding kwam eigenlijk voort uit interesse van een aantal leden die het wel gezellig vonden en daarom besloten te blijven. Samen met Susanne Beckers-Jeurissen zijn alle organisatorische zaken geregeld voor de, in totaal 10, zomerkampen. Zo'n voorbereiding was een hele onderneming, en daarom werd er in oktober al gestart terwijl het kamp pas in juli van start ging.

• De boot naar Texel

Eerst een kort overzicht van die 10 kampen:

1970	Hatenboer	boerderij Boermans	30 pers.
1971	Texel	boerderij Jonkersbergen (fam. Bakker)	84 pers.
1972	Terschelling	boerderij de Jonge Jan	87 pers.
1973	Texel	boerderij Hoornenburg (fam. Kikkert)	75 pers.
1974	Texel	boerderij Hoornenburg (fam. Kikkert)	91 pers.
1975	Texel	boerderij Hoornenburg (fam. Kikkert)	96 pers.
1976	Texel	boerderij Hoornenburg (fam. Kikkert)	87 pers.
1977	Texel	boerderij Hoornenburg (fam. Kikkert)	94 pers.
1978	Texel	boerderij de Stolp (fam. Commandeur)	73 pers.
1979	Texel	boerderij de Stolp (fam. Commandeur)	56 pers.

De aantallen deelnemers is inclusief de benodigde leiding.

Activiteiten:

Natuurlijk zaten de programma's boordevol leuke en sportieve activiteiten:

Het begon allemaal met een lange busrit en de overtocht naar het eiland, waterskieën op een gewone deur zittend op een stoel, 's avonds wadlopen, vissen met een echte vissersboot, play-back shows, liedjes maken, boslopen, sportwedstrijden, speurtochten, vlagveroveren, natuurlijk zwemmen in zee, elke keer werden er fietsen gehuurd voor de halve groep, enz. enz.

Eten:

's Morgens ontbijt op de boerderij. "Ik was altijd onder de indruk van de grote ladingen brood die ik mee mocht gaan halen. Kratten vol broden. Het mooiste was dat alles op was na het eten." (Rob van den Belt) 's Middags werd er altijd gegeten op de plaats van de activiteit. Dit werd gebracht met auto's, en opgegeten in het bos, op het strand, of waar dan ook.

's Avonds werd er altijd warm gegeten op de boerderij. Het koken begon al direct 's morgens als de meute de deur uit was.

"We zijn hier altijd de hele dag zoet mee geweest. Stel je maar eens voor hoeveel werk het is om 100 halve hanen, koteletten, gehaktballen en braadworsten te bakken. Dit gebeurde natuurlijk elke dag. Dan spreek ik nog niet eens over de aardappelen en groenten die schoon gemaakt moesten worden.", aldus mevr. Beckers. Ook denk ik aan mevr. Beltjens, onze tante Margriet, die de zware taak had om met hulp van enkele leidsters voor elke lunch ongeveer 500 boterhammen te smeren. Maar we hebben het altijd met veel plezier "mogen" doen", vervolgt ze. De kampen duurden altijd 7 dagen. Tijdens deze periode was mevr. Beckers altijd jarig, hetgeen

Kampeerboerderij Hoornenburg, Texel

• *Dagje Texels strand*

nooit onopgemerkt voorbij ging. Tevens mag er nog vermeld worden dat de toenmalige wethouder van sportzaken, Engelen, van Roermond tot 3 keer toe op "werkbezoek" is gekomen op Texel. Dat het hem en zijn vrouw een slapeloze nacht opleverde tussen de jeugd, namen ze op de koop toe. Helaas was het voor de organisatie om medische redenen, eigenlijk al een paar jaar, niet meer mogelijk nog op een goede manier een zomerkamp te organiseren. Dat de kampen altijd een groot succes waren bleek niet alleen toen, gezien de opmerking voorbij Eindhoven op de terugweg. "Mevr. Beckers kan de bus niet weer omgedraaid worden?" Het blijkt nu nog steeds, aldus mevr. Beckers. Er wordt nog regelmatig met groot enthousiasme over gepraat door de toenmalige leden.

Met dank aan mevr. "ma", "kapitein" Beckers-Jeurissen

Na een periode van rust kwam er in 1978 langzamerhand weer iets van de grond, met name de laatste jaren. Hieronder een overzicht wat er na de jaren zeventig nog allemaal georganiseerd is.

1986	Nederweert	boerderij Trinkenshof	19 pers.
1987	Heythuysen	boerderij	
1991	Roermond	clubgebouw RRB	31 pers.
1992	Roermond	clubgebouw RRB	69 pers.
1993	Roermond	clubgebouw RRB	85 pers.
1994	Roermond	clubgebouw RRB	70 pers. tot nu toe.

Het tegenwoordige zomerkamp, ook wel waterkamp genoemd, wordt georganiseerd op en aan de waterplassen rond de Maas. Het eerste jaar duurde het kamp 3 dagen, maar de volgende jaren is er een extra dag aan vast geplakt tot grote vreugde van de jeugd. Naar veel activiteiten wordt evenals vroeger te voet gegaan, maar steeds meer proberen we gebruik te maken van boten.

Dit lukt ons, als ik het zo zeggen mag, best aardig. Bij het clubgebouw moeten we slapen in een aantal tenten. Je moet 's nachts niet raar opkijken als je wakker wordt en er

• *Groepsfoto Hoornenburg, Texel*

Activiteiten:

Ook nu hebben we altijd een boordevol programma: speurtochten, een echte disco, bezoeken aan sluizen, bezoek aan de papierfabriek, bezoek bij een drukkerij, vloten bouwen, stenen plakken, kartonnen huizen bouwen, kampvuur met live muziek, bezoek aan de brandweer, kijken in een ambulance, een echte goochelaar, veel varen op de boten, zelf varen op de boot en ga zo maar door.

Eten:

Het eten wordt verzorgd door onze vaste kookploeg bestaande uit: Annie Smeets, Ans op het Broek en Netje Daamen. Dat er goed gekookt werd, daar kan ik over meepraten. Na een inspannend zomerkamp bleek ik toch telkens 2 kilo te zijn "gegroeid", en met mij nog meer leiders.

Hoe je het ook bekijkt, een zomerkamp was, is en zal altijd een enorme belevenis blijven voor jong en oud.

Een kampleider.

iemand direct aan je hoofd- of voeteneind ligt te slapen. Zo heb je ook slaapwandelaars, "plassers" waarvoor je de hele nacht onder een groot zonnescherm, door de regen mee naar de wc moet lopen en kinderen die de hele nacht verhalen vertellen. Maar evenals vroeger zegt iedere leider ook nu weer dat ze altijd weinig slaap en veel plezier krijgen tijdens het kamp.

ZOMERKAMP.

Terugblik 1993

In 1993 gingen we op kamp met 51 kinderen en 17 personen leiding. Het werd een kamp vol verrassingen en met veel sensatie. De eerste middag maakten we vlotten van hout, pallets, foam en natuurlijk weer veel plakband en spijkers. Omdat het erg koud was besloten we een onafhankelijke jury de vlotten te laten dopen. Dit zorgde natuurlijk voor grote hilariteit bij onze kinderen want onze juryleden bleven natuurlijk niet droog. De tweede dag bracht al enkele grote verrassingen. We werden uit ons spel gehaald door een loeiende sirene van een brandweerauto gevolgd door een ambulance. De kinderen konden zich laten schminken tot een echt slachtoffer en mochten de brandweerauto en ambulance van binnen en buiten bekijken. Ook de rijkspolitie te water bracht nog een bezoek, en ook hun boot mochten de kinderen van binnen en buiten bekijken. De avond werd met gegoochel en veel sensatie besloten. We kregen namelijk bezoek van Mister Diamond. Hij liet ons veel goocheltrucs zien en eindigde op een echt spijkerbed. Op de derde kampdag maakten we een excursie naar de papierfabriek. De kinderen kregen hier uitleg over het maken van papier. Dat deze excursie en de perfecte uitleg wel indruk maakten, bleek wel toen we weer buiten stonden en er door een van de kinderen de volgende vraag gesteld werd: "En hoe wordt er nu eigenlijk papier gemaakt?" Deze avond werd besloten met een barbecue en een echte discotheek.

• Varen met een echte Waterwachboot

Dolenthousiast deden alle kinderen mee met de danswedstrijden, play-back show en "gewoon" lekker springen. We besloten dit kamp met een bezoek aan de sluis en gingen weer een uur later naar huis dan in de planning stond. We hebben al deze kampen de medewerking gehad van een fantastische groep leidinggevende personen. Ook mogen we niet onze vaste kook-

ploeg vergeten. Deze bestond uit Annie Smeets, Netje Daamen en Ans op het Broek. We zijn deze drie kampen flink verwend geworden door deze drie mensen, waarvoor onze dank.

Een zomerkampleidster.

• "Hutten" bouwen tijdens zomerkamp

BRIGADELIED VAN DE ROERMONDSE REDDINGSBRIGADE.

Wijze: Daar bij die molen.

Tekst: Fr. Beckers.

Es 's morges vreug 't zunke sijent
Wär ich wakker mit eine rök,
Ich klei mich aan en griep de fiets
En vleege dan euver de brök;
En zeen ich dan lekker de Maas
Dan verheldert mien gemood,
En es ich dan in 't water lik,
Dan duit 't mich zoo goot

Refrein:

**Al in det water, dat heerlijk water,
Dan bön ich jammers al in mien element,
Al in det water, dat heerlijk water,
Höb ich ein bad gehad, dan bön ich eers content.**

Dan zijwum ich ein paar keer rondj,
En nog ins här en truk,
Dooen de cowl of de borssjlaag
En ich sjmiet mich op de ruk,
Dan dink me aan gein oer of tied,
Joa, de tied vervluug zoo sjnel,
En eer me der dan auch aan dink
Kump Bér al mit de bel....

Refrein

De badmeister is eine flinke vent,
Hä duit auch goot zien plich.
Hä is behulpzaam en beläfd,
Hät ei vrundjelijk gezich.
En is der soms eine in nood,
Dan is der bie de handj
Dan sjeit der hem al aan den haok
En sjeip hem nao de kantj.

ACTIVITEITEN IN HET JUBILEUMJAAR.

16 januari	sponsorzwemmen
6 februari	verkleed afstandzwemmen
6 maart	proefexamens
16 april	spooktocht
24 april	examenzwemmen
1 mei	fotopuzzeltocht
12 mei	vitrine ABN Kloosterwand
27 mei	jaarvergadering
28 mei	oud-leden treffen, receptie en feestavond
18 juni	zwemwedstrijd
25 juni	EHaD wedstrijd
26 juni	spellenmiddag voor de jeugd
2 augustus	zomerkamp
6 november	supersenioren-wedstrijd
6 november	funbadzwemmen
eind december	eindejaarswandeling

Het sponsorzwemmen heeft fl 5631,25 opgebracht.
Alle zwemmers en sponsors hartelijk bedankt.

Refrein

En is der zomers oos groot fees
Dan höbbe veer 't drök,
Dan wurd van alles geprakkeseerd,
Het is zeker det 't lök,
Ze ammuzeere zich allemaol good
Ze höbbe plezeer en joeks
Besonjer es zone dieke heer
Ein wasch haolt oet zien böks....

Refrein

En geit 't op 't examé aan,
Waat höbbe ze dan ei leid;
Dan repeteere ze eedere daag
Veur theorie en veur praktijk;
Maar 't ergste is die nutte pop
En ze höbbe ze dan neet gouw
Dan sjerre ze net zo lang euver de baom
dat ze wäre bontj en blauw....

Refrein

SOMERS SURF & SKI

**Roerkade 15
Roermond
Telefoon 04750-17036**